

ARNHEMSE SCOURAN



De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal wecks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is 1/6 van de drie maanden.

ZATURDAG 22 JULI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels 1.00, en voor elken regel daarboven 50 centen, behalve 35 centen voor een plaatje.

Het maken van keuren of provinciale verordeningen door gedeputeerde staten.

Wanneer men in Frankrijk de gezondeid van het staatsligchaam het best denkt te bevorderen door het concentreren van alle levenskracht op één punt, namen de hoofdstad, heeft onze grondwetgever betracht het levensbeginsel van ieder deel op te wekken, aan ieder zijn eigen zelfbestaan toe te kennen; doch alles aan eene algemeene wet ondergeschikt gemaakt. Daartoe heeft hij de autonomie der provinciale en plaatselijke gemeenten uitdrukkelijk erkend. »Hare strekking,» wij gebruiken hier de woorden van den heer THORBECKE op art. 116, »is, om het stoffelijk en zedelijk vermogen van het geheel grenzenloos te vermenigvuldigen en te verhoogen. Eene vermenigvuldiging en verhooging, die, bij de ontzaggelijke inspanning, welke onze tegenwoordige staat vordert, eene voorwaards is van ons behoud. — Zonder een effectief lokaal en provinciaal burgerrecht mist de werking van het staatsburgerrecht haren grondslag. Men zal de mede-regeerzucht van onzen tijd niet onderdrukken. Men geve haar het voedsel en de rigting, die haar passen; en een klein rijk zal de grootste in vastheid kunnen overtreden.

Zoo wijs als de bedoeling was, zoo slecht is de verwezenlijking geweest. Het algemeen bestuur heeft zich aangematigd, wat aan anderen opgedragen was; zich in de plaats gedrongen, voor anderen bestemd. Waar het alleen toezigt houden moest, dat het bijzondere niet in strijd kwam met het algemeene, heeft het medegeregeerd. Het heeft niet alleen bij mede-regeren zich bepaald, wat nog het overlaten van eene zekere medewerking aan anderen onderstelt, maar vaak uitsluitend zich alle recht alleen toeëigend; voorschrijven, bevelen gegeven, waar het niets voorschrijven mogt, geene bevelen geven kon, waar zijne gansche magt negatief was, alleen tot afwering van alle nadeel voor het algemeen strekken moest. Inzonderheid was dit bij de provinciale staten het geval.

Doch niet alleen het algemeen bestuur belemmerde en belette de vrije werking der provinciale wetgeving. In iedere provincie vond zich een ander ligchaam, dat zich dikwerf op eene met de wet strijdige wijs van de wetgeving meester maakte. Het collegie van gedeputeerde staten, door de grondwet als ligchaam van bestuur en uitvoering ingesteld, verdrong de provinciale staten, maakte zich van hun werk meester.

Waar ligt de schuld? Ligt die wel ergens anders dan in die gedweheid, zwakheid, losheid, welke onzen landaard belet tot in het wezen der zaak door te dringen? te handelen volgens overtuiging? Ligt de schuld niet in ons gebrek aan eerbied voor de wet, welke wij gewoon zijn, als ware zij willekeur en niet het uitvloeijsel van den algemeenen wil, te behandelen? Ligt de schuld wel ergens anders dan in die traagheid, welke, na een achten-twintig-jarig bestaan der grondwet, bijna nog niets voor hare ontwikkeling deed verrigten, hare

praktijk nog in de kindscheid liet? Men verrigtte zoo weinig, dat het dikwerf nog een geluk moogt heeten, dat het algemeen bestuur zich eene magt aanmatigde, welke de gronden van Indonea toekende.

De laatste drie jaren hebben behaald de vragen over de bevoegdheid der verschillende staatsmagten ter sprake gebracht. Ook die der provinciale wetgeving bleef niet onaangeroerd. Men zag in, op hoe onwettige wijs anderen zich dikwerf deze toegekend hadden. Regterlijke gewijsden dreigden hetgeen aldus opgericht was te vernietigen.

Zoo ongaarne, echter, geeft men een gezag, dat men eenigen tijd zonder tegenspraak uitgeoefend heeft, uit de hand, dat men op vele plaatsen het niet dan klagende en gedwongen laat varen, ja somtijds zelfs het, als ware het iets wettigs, tracht te verdedigen.

Gedeputeerde staten van Zuid-Holland herinneren zich dan ook met innig leedwezen den gulden tijd, toen zij niet alleen de hun opgedragene roeping van bestuur en uitvoering vervulden, maar tevens de meer aanzienlijke rol van wetgever in provinciale zaken speelde. Met leedwezen zien zij, dat men bij eene meer juiste beschouwing der grondwet en bij hare meer nauwkeurige toepassing hun die niet alleen dreigt te ontgaan, maar zelfs aan hetgeen zij vroeger, als zoodanig, wettig hebben, alle gewag schijnt te ontzeggen. Dit leedwezen straalt duidelijk in hun verslag van dit jaar door, wanneer zij zeggen: »Het komt onder anderen wenschelijk voor, dat bevestigd worde, of en in hoeverre de verordeningen, tijdens de vereeniging van Zuid- en Noord-Holland, door gedeputeerde staten van elk deel der provincie Holland gemaakt, door den koning bekrachtigd, en gedurende vele jaren door regterlijke en burgerlijke magten gehandhaafd, thans kunnen beschouwd worden vervallen te zijn en door plaatselijke keuren te mogen worden vervangen.»

Dat plaatselijke keuren niet kunnen strekken om provinciale verordeningen, door de bevoegde magt gemaakt, buiten werking te stellen, spreekt even duidelijk, als dat provinciale verordeningen geene algemeene landswetten opheffen kunnen.

Doch er wordt hier gesproken van verordeningen, door gedeputeerde staten gemaakt. Aan deze wordt niet recht alle gezag ontkand. Niet aan hen droeg artikel 144 der grondwet de provinciale wetgeving op, maar aan de provinciale staten zelve; en hoe men de woorden ook wange of draaije, het dagelijksch beleid en de uitvoering der algemeene wetten, aan gedeputeerde staten in artikel 151 der grondwet opgedragen, kunnen toch wel nimmer zoo ver uitgestrekt worden, dat zij ook wetgeving in zich sluiten en aldus den regel van artikel 144 vernietigen zouden.

Niet thans alleen, gelijk gedeputeerde staten zeggen, gelden die verordeningen, door hen, in plaats van door de provinciale staten, gemaakt, niet — maar altijd zijn zij nietig geweest, uit hoofde van de onbevoegdheid van hen, van welke zij afkomstig waren.

Geene koninklijke bekrachtiging, geene regterlijke

uitspraken, geene ministeriele resolutiën kunnen aan die verordeningen kracht geven, dewijl zoo wel ministers, als regters, ja de koning het eerst, eerbied aan de wet schuldig zijn en alle handelingen tegen deze krachteloos zijn. Jaren lange dwaling kan voor geen recht doorgaan. Nu de oogen geopend zijn, nu men de zaak in al hare waarheid en eenvoudigheid aanschouwt, kan zoodanig beroep alleen strekken, om ons te beklagen, dat wij zoo lang blind geweest zijn.

Maar, gedeputeerde staten gevoelen het zelve. Zij wenschen eene beslissing, doch van een onbekend gezag. Want zoo zij er een wisten, dat hier tegen de grondwet helpen kon, waarom dit niet genoemd? waarom deszelfs hulp niet ingeroepen? Nu schijnt het de klagt van hen, die vroegere misbruiken terugwenschen.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

Van de Russische grenzen, 30 juli. Een langs buitengewonen weg uit St. Petersburg aangekomen brief brengt de tijding, dat de berigten uit Servië, omtrent de daar plaats gehad hebbende onregelmatigheden bij de toebereidselen voor de verkiezing van eenen nieuwen vorst, eenen zeer ongunstigen indruk in de Russische hoofdstad hebben gemaakt, en dat den 16den (28) juni aan den heer *Troff* de stelligste instructiën zijn afgezonden, om, ingeval deze nieuwe verkiezing blijken mogt onwettig of illusoir te hebben plaats gevonden, *dezelve voor nietig te verklaren.* Dit was wel te verwachten, en men kon niet aannemen dat Rusland zou toegeven, dat zijn ultimatum, hetwelk geheel Europa in opschudding bracht, tot een poppenspel werd gemaakt, en vooral niet van de zijde van hen, wier eerste pligt het was, hetzelfde te doen eerbiedigen. (A. A. Z.)

Van den Rijn, 31 juli. De Russische vorst *Peter Dolgorouchi*, omtrent wien in den laatsten tijd veel is gesproken, hield zich langen tijd in Parijs op. De Russische regering ziet het, echter, gelijk men weet, niet gaarne, dat hare onderdanen over de grenzen gaan, dewijl zij bevreesd is voor revolutionairen invloed op de gemoederen; daarom heeft zij ook het reizen in en alle aanraking met het overige Europa zoo moeilijk mogelijk gemaakt. De reispas alleen kost reeds een klein vermogen, en ieder Rus, die niet over rijkdommen kan beschikken, is in het land gebannen. Intusschen is de behoefte om naar buitenslands te gaan nu eenmaal opgewekt, en eene hermetische afsluiting schijnt niet doenlijk. *Peter Dolgorouchi* wilde insgelijks de wereld zien, en als een letterkundig, beschaafd man vrij leven. In Parijs schreef hij zijne: »*Aanmerkingen over de aanzienlijke families in Rusland,*» welke vrij wat van de geschiedenis zijns lands behelzen, dat men niet in leerboeken vindt. Toen hij op de terugreis in Kroonstad aanlandde, werd hij door de politie opgewacht en gevangen gezet. De jongste tijdingen melden nu, dat hij, op zijne weigering om in keizerlijke dienst te treden, naar Wjarka in Oost-Rusland verbannen is. Daarheen werd ook in zijnen tijd de bekende *Krukowiecki* gezonden. In Rusland geldt slechts de wil des keizers, die aan geene voorschriften gebonden is. Hij verwijderd, zonder bedenking, al wat hem gevaarlijk schijnt; en gevaarlijk is ieder boek, van het standpunt der Russische heerschappij beschouwd. De czaar is thans absoluut-al-

leenheerscher; maar hij was dit niet altijd. De revolutionaire *Peter de I.* vernietigde met geweld de oude landsregten; hij voerde willekeurige bepalingen omtrent de troonsopvolging in, en, terwijl hij zijnen Russen den baard afschoor, kende hij tevens zich zelve het regt toe, iedereen tot den troon te kunnen roepen, die hem welgevallig was, al ware hij zelfs geen Rus. *Peter* vestigde in Rusland de moderne absolute monarchie, zoo als dezelve toenmaals ook in het overige Europa bestond. Maar tot aan het jaar 1701 luidde het hoofd der ukazen: »De czaar heeft bevolen, en de Bojaren hebben bewilligd.» Heden ten dage mag in geen boek in Rusland herinnerd worden, dat er ooit zulk een formulier bestaan heeft. *Peter Dolgorucki* waagde daarvan melding te maken, en dit is de grond zijner gevangeming en verbanning. Men zou dwalen, wanneer men geloofde, dat de oude Bojaren-familien, vergeten hadden, dat zij ook eens staatkundige regten bezaten, en meer waren dan sedert de invoering der alleenheerschappij des keizers. Zij hebben veeleer eenige malen pogingen gewaagd om hunne oude regten te heroveren, en aan keizerin *Anna* schreven zij, bij voorbeeld, in 1730 eene kapitulatie voor, welke bestemd scheen om Rusland in eene beperkte monarchie te herscheppen. Verscheidene dezer familien beweren ook regt op den troon te hebben, die thans door eenen zijtak der *Romanoffs* bekleed wordt, welke slechts in vrouwelijke linie van het huis van *Kurik* afstamt, in wiens aderen bovendien niet-Russisch bloed vloeit. Het waren juist de *Dolgorucki's*, welke in 1729 naar den troon streefden. Zij en de *Repnin* stammen van den ouden Moskovitschen grootvorst af. Ook andere Bojaren-familien zijn van vorstelijke afkomst; de *Galitsin* en *Karakin* leiden hun gesticht van de oude beheerschers van Litthauen af. Tegen alle Bojaren, welke niet in St. Petersburg den glans van den keizerlijken hofstaat verhoogen en dienst nemen, maar in Moskou eene soort van zwijgende, oud-Russische oppositie vormen, koestert men aan de Newa wantrouwen. De familie *Dolgorucki* betaalde hare aanspraken voor honderd jaren duur genoeg: bijna al de mannelijke leden dier familie werden in 1730 vermoord. Zulke gebeurtenissen geraken niet ligt in vergetelheid, en trotsch was de Russische adel immer. Deszelfs misnoegen heeft hij nog in 1826 getoond. De *Bestjuscheffs* en andere toenmaals veroordeelden leven nu in Siberië, of vielen als gemeene soldaten in den Kankasus door Tsjerkessische kogels. Bij de familie *Romanoff* ging het overigens altijd bloedig toe, van de ter-dood-brenging van *Alexei*, in het jaar 1718, tot op de vermoording van *Paul*. Thans beginnen mildere zeden te heerschen; maar de geschiedenis laat zich niet vervalschen en is leerrijk genoeg. In Rusland bestaat nog veel verniste barbaarsheid.

PRUISSEN.

Berlijn, 15 juli. In eenen brief uit St. Petersburg, wordt van eene voorname hand gemeld, dat er veel sprake is van eene aanstaande verlooving der grootvorstin *Alexandra* met haren neef, den regerenden groothertog van *Mecklenburg-Schwerin*. De grootvorstin werd den 24sten juni 1825 en de groothertog den 28sten februari 1823 geboren.

Aken, 15 juli. Ook hier maakt men, even als in Keulen, voorbereidselen om onze afgevaardigden bij den landdag bij hunne terugkomst waardiglijk te ontvangen. Met dit doel zal een groote maaltijd gegeven worden, waarop de afgevaardigde onzer stad, dr. *Monheim*, benevens diegenen der in ons distrikt woonachtige afgevaardigden van alle standen genoodigd zullen worden, welke steeds in den geest van vooruitgang en overeenkomstig de wenschen, uitgedrukt in de van hier afgezondene petitien, gestemd hebben. In eene burgervergadering, welke heden avond gehouden wordt, zal het verdere besloten worden. Overigens hebben de landdagsverhandelingen bij voortdurend de belangstelling in hooge mate bezig gehouden; een bewijs, dat de politieke zin bij het volk steeds meer en meer wortel schiet. Ook de gisteren avond hier ontvangen tijding, dat met groote meerderheid (54 tegen 19 stemmen) het voorstel was aangenomen, om bij Zijne Majesteit op eene emancipatie der joden aan te dringen, is hier met groote vreugde ontvangen.

Van den Rijn, 16 juli. Zoo even vernemen wij met zekerheid, dat het volgend tol-congres in september van dit jaar te Berlijn zal gehouden worden. Tot zoo lang zullen de onderhandelingen met de buitenlandsche staten geheel rusten.

— De bekende schrijfster, *Caroline Pichler*, is onlangs, in den ouderdom van 74 jaren, te Weenen overleden.

ENGELAND.

Londen, 16 juli. Gisteren morgen, omstreeks vijf ure, is in het oostelijk gedeelte dezer hoofdstad, Backroad, St. Georges, een vreeselijke brand uitgebroken, in de uitgestrekte olie- en terpentijn-pakhuisen der heeren *Johnson* en *Pinchin*, aan den Blackwall-spoorweg gelegen. Toen men nog niet lang met blusschen bezig was had eene ontloeding van buskruit plaats, hetwelk aldaar insgelijks geborgen werd, en waardoor niet slechts een groot gedeelte van het genoemd gebouw werd vernield, maar ook verscheiden der naburige groote schade leden, terwijl drie spuitgasten en een politie-beampte zware wonden en kneuzingen bekwamen. De brand, door duizenden vaten olie, talrijke vaten terpentijn en eene groote hoeveelheid verwaren, pek en andere licht ontbrandbare stoffen gevoed, woedde nu aan alle kanten voort, en vernielde, buiten het overige der genoemde pakhuisen, een gedeelte van het nabijgelegen roomsch-katholijke schoolgebouw, en de bovenste verdiepingen van een dertigtal particuliere huizen, terwijl ook de spoorweg beduidend heeft geleden, zoodat men wenscht, dat de gemeenschap niet al te spoedig hersteld zal worden, voor dat de bogen, onder welke de vlammen gewoed hebben, behoorlijk onderzocht zullen wezen. Het bedrag der verbrande goederen wordt op 12,000 £ geschat.

Londen, 17 juli. De *Nation*, officieel dagblad, hetwelk in Ierland, als het orgaan der unie-vernietiging, wordt uitgegeven, verzekert, dat, welke maatregelen ook door Engeland genomen zijn of zullen worden, Ierland wel onheroepelijk besloten heeft, deszelfs zelfstandig en onafhankelijk volksbestaan te heroveren.

In Ierland heeft, door de schuld der Orangisten, een vrij ernstig vechtrumeer plaats gehad, waarbij vele personen zwaar gekwetst zijn geworden.

FRANKRIJK.

Parijs, 17 juli. De minister van financiën heeft gisteren het totaal van de opbrengsten der indirecte belastingen over de eerste zes maanden van het tegenwoordige jaar bekend gemaakt. Vergeleken met het corresponderend kwartaal van 1841 leveren dezelve eene vermeerdering van 28,385,000 fr.; vergeloken met het corresponderend kwartaal van 1842, bedraagt het meerdere slechts 6,925,000 fr.

De groote vermeerderingen loopen hoofdzakelijk over de registratie, de koloniale suiker, de dranken en den tabak, de verminderingen zijn gelegen in de inlandsche suikers.

— Men leest in den *Observateur Suisse*: »Zondag avond 11, na het viereen eener godsdienstige plegtigheid op de berg Bitbini, die Zwitserland van Italië afscheidt, kwam de menigte weder van den berg afdalen, toen onverhoeds eene réactionnaire bende, die eene zwarte vaan volgde, verscheen, zich onder de liberalen mengde, hen met de grofste scheldwoorden overlaadde en hen bedreigde hun eenen boezen trek te zullen spelen, zoo zij in hare handen mogten vervallen; de eerste aanval dezer woestelingen was gerigt op den kapitein *Buttra* van Catir, die evenwel de zwarte vaan aan den drager van dezelve ontrukte en zich verwijderde. De priester *Bernaskoni*, verwittigd van wat er omging, kwam met eenige lieden van den berg af. Naauwelijks werd de bende hem gewaar, of zij begon op hem te schelden; een man bragt hem zelfs met een mes een steek in den onderbuik toe; zijn bediende, die hem wilde verdedigen, werd mede doodelijk verwond. Intusschen had de kapitein *Buttra* een aantal liberalen weten bijeen te brengen en te overreden, hem te volgen. Het viel hem des te gemakkelijker, de bende uiteen te drijven, daar de buitensporigheden, aan welke zij zich had toegegeven, al de bewoners van den omtrek met verontwaardiging tegen haar hadden vervuld.

Sedert zijn er onderscheidene arrestatiën gedaan. De pastoor van Bruxelles, *Gereghetti*, die aangewezen werd, als degeen te zijn, die de reactionnaire bende had aangevoerd, bood eenen hevigen wederstand aan de overheden, die zijne arrestatie moesten bewerkstelligen. Hij was met een ponjaard gewapend, en er ontstond een gevecht, waarin hij het leven verloor. De gemeente van Morbir is door militairen bezet geworden. Het gouvernement heeft een streng onderzoek gelast. De kolonel *Lievini* heeft het opperbevel over de troepen aanvaard.

— Thans wordt er, onder dagteekening van den 12den juli, op nieuw uit Havre geschreven:

Het ongelukkig uitvallen van alle vroegere pogingen tot het opwinden van den *Telemachus* heeft niet ver-

hinderd, dat er zich te Londen op nieuw eene maatschappij ten zelfden einde heeft gevormd.

De eerste zorg van die nieuwe maatschappij na het bijeenbrengen van eenig kapitaal, moesten wezen het nemen van maatregelen, ter voorkoming van wanorden als die, welke de laatst vorige ondernemingen gekenmerkt hadden. Die wanorden hadden deze oorsprong gevonden in de volslagen onafhankelijkheid van het hoofd der onderneming, en daarom werd nu bepaald, dat het gezag geheel bij het te Londen resident comitè zou berusten; dat er niets zonder deszelfs goedkeuring verrigt zou worden en dat aan hetzelfde twee rapporten sweeks uit Quilleboeuf, door den concessionaris *Magny*, overgemaakt zou worden.

Alvorens evenwel iets te ondernemen, heeft men zich willen verzekeren, of er eenige kans van wel slagen voorhanden kon zijn. — Met den toestande de ligging van het schip was men genoegzaam bekend men was overtuigd, dat het opwinden met de tot dat ver bezigde middelen eene onmogelijkheid was, waar men op hopen mocht, was van er de lading heel zij geheel, hetzij gedeeltelijk, met duikersklokken uit te halen; dit was dan ook waartoe men besloot en uitvoerders werden gekozen de heeren *Dean* en *Edwards*, die zich in Engeland, met het redden van den *Royal Georges*, te regt eenen naam hadden gemaakt.

Het eerste wat deze heeren deden, was de stelling van het schip nogmaals grondig te onderzoeken, dit onderzoek strekte om het comitè te bevestigen in het reeds voorloopig genomen besluit, om het opwinden te laten varen, maar te zien, wat men bij duiken van de lading en ook zelfs bij sloping van het wrak van het schip zou kunnen redden. Tot nog toe heeft niets de meening geregtvaardigd, dat er werkelijk schatten in den *Telemachus* verborgen zouden zijn. Er zijn verscheidene balken en houten opgehaald. Ook heeft men een dertigtal, gedeeltelijk in het zand der zee ingewoelde vaten gevonden. Bij de eerste poging om dezelve op te werken, zijn zij gespleten, maar de inhoud scheen het mislukken der poging niet zeer te moeten doen betreuren; sommigen waren met traan, anderen met palm-olie en anderen wederom met smeer gevuld; het is waar, dat men er velen nog niet heeft onderzocht en ook meent men ontdekt te hebben, dat er zich in het schip eenige groote, met ijzeren hoepels beslagen kisten bevinden. Worden de bedoelde schatten daarin niet gevonden, zoo zal de hoop andermaal vervagen.

— In Parijs tracht de heer *Castellane* ijverig eene akademie van geleerde vrouwen te stichten, welke 50 leden tellen zal. Onnoemelijke moeite moet het hem gekost hebben de keuze van het eerste veertigtal te doen onder de ongelooftelijke menigte van vrouwen, oude jonge juffrouwen en jonge meisjes, welke in Parijs de muse dienen. Men kan zich geen begrip maken van de menigte werken, welke binnen 24 uren daar ter wereld komen. Deze overvloed heeft het artikel echter hier in de oogen van het publiek doen dalen, en ieder uitgever schrikt, als eene dier jonge dames hem haar poetisch cahier voorlegt. Zoo het ontwerp van den heer *Castellane* verwezenlijkt wordt, dan zou aan deze ramp der ongelukkige priesteressen der musen een einde komen, en voor hunne voortbrengselen een uitweg gevonden zijn. Wat niemand lezen wil, zouden velen in die openbare zittingen dezer akademie gaarne willen hooren. Het reglement voor deze nieuwe instelling is reeds ontworpen en door de eerste veertig goedgekeurd, van welke geloofwaardige getuigen verzekeren, dat zij zelfs naar de rei spraken, hetgeen in andere academiën niet altijd het geval is. Er zullen prijzen voor poëzie en wel sprekenheid uitgedeeld; en zelfs dichters tot de mededeling toegelaten worden, welke echter niet boven de dertig jaren oud mogen zijn. De directrice en secretares zullen eerstdaags gekozen en aan den heer *Castellane* het eerevoorzitterschap opgedragen worden. De gevorderde concessie is reeds van het ministerie van onderwijs verzocht, en de *Constitutionnel* belooft, bij voortdurend omtrent de zittingen verslag te doen van deze instelling, welke tot nog toe aan onze eeuw van vooruitgang ontbrak.

Parijs, 18 juli. Gisteren avond heeft de *Messenger* en heden morgen de *Monsieur* wederom de volgende telegraaf-berigten bekend gemaakt:

» *Perpignan, 17 juli.*

» Majorca heeft zich den 14den voor den opstand verklaard.

» Generaal *Tacon* is tot voorzitter der junta van welzijn van de Balearische eilanden benoemd.

» Generaal Cortinez is van Lerida naar Seo d'Urgel op weg gegaan.

» Serrano heeft zich, met drie brigaden, onder bevel van den brigadier Prim en de kolonels Concha en Cordova staande, en een effectief uitmakende van 7000 man, naar Mequinenza begeven, den weg nemende naar Molina.

» Den 10den met twaalf bataljons en batterij van Calatayud op marsch gegaan en rukt op tegen Madrid. Castro is tot tweeden kommandant van Katalonië en gouverneur van Barcelona benoemd, waar hij den 13den aangekomen is.

Madrid, 24 juli.

» Generaal Aspiroz heeft, met 5000 man voetvolk, 200 ruiters en twee batterijen, dezen nacht in het noorden deurgebragt. Geheel de schutterij is onder de wapenen geroepen.

» Narvaez moet morgen, met 12 bataljons en 1100 ruiters, voor Madrid verschijnen.

» Volgens de jongste berigten marcheerde de regent van Madrid. Men zegt, dat hij zich naar Kadix begeeft.

» Zie hier wat het Journal des Débats ter gelegenheid van deze berigten zegt:

» De tijdingen, welke wij uit Madrid ontvangen, doen ons overtuigen, dat de onafhankelijkheid van het appel, dat de schutterij gedaan, ondanks het in staat van beleg stellen der hoofdstad, in een woord sedert al de militaire maatregelen, door de regering genomen, al de partijen bedacht zijn, om eene botste afwezigheid zou moeten kosten, te vermijden. Het ministerie Mendizabal zelf zou schijnen tot onderhandeling genegen te zijn, want men verzekert, dat de gouverneur van Madrid zich den 12den in persoon bij generaal Aspiroz verzoegen wilde, om te overtuigen zich met hem te verstaan. Men meldt desgevoege, dat het korps van den staf gezamenlijk zijn besluit genomen heeft.

» De telegraaf berigten, door het avond-blad gegeven, tot den 14den loopen, bevestigen al wat men vernam het plan van generaal Aspiroz voorzien te hebben, dat Narvaez tegen den 15den met eene aanzienlijke magt voor de hoofdstad verwacht wordt. Waarschijnlijk zal op dat oogenblik ook het korps van generaal Urbina nabij genoeg zijn, om met de twee genoemde generaals zamen te werken.

» De gewichtigste daadzaak is, dat het ontwerp om de zetel der regering naar Andaluzië over te brengen, door de koningin Isabella II daarheen te voeren, niet onuitvoerlijk geworden is, wat ook in den afloop der bedoelingen van het ministerie Mendizabal is.

» De schutterij en het stedelijk bestuur van Madrid hebben de zaak van den regent nog niet verlaten; zij hebben allerstelligst het besluit aan den dag gezet, om zich tegen het vertrek der koningin te verzetten. Er zijn provinciale junta's, die nog verder gegaan zijn; die van Burgos, bij voorbeeld, heeft den 14den een iegelijk tot verrader van het vaderland verklaard, die het zoo dikwerf vermelde ontwerp daartoe mogt pogen ten uitvoer te brengen. Het lot van den regent en van het ministerie Mendizabal schijnt niet uit een militair, en uit een staatkundig oogpunt, beslist. De ontkenning kan nog eenige dagen achterblijven; maar, in den tegenwoordigen toestand der zaken, blijft aan de Madridsche regering geen middel meer over.

» Generaal Narvaez marcheert van Valencia noordwaarts naar Daroca en Calatayud, en vandaar naar Madrid in het middenpunt des lands, is eene der snelst uitgevoerde en algemeenste bewegingen. Den 1sten juli met meer dan 4000 man en 300 ruiters van Valencia afgevoerd, heeft hij te Teruel den generaal Lina geconfronteerd, wiens legerkorps hij bijna geheel in zijne gelederen overkomen; vervolgens heeft hij zijne beweging naar Saragossa voortgezet, overal de bataljons van Seoane en van Zurbarano opzamelende, en nu tegen den 15den met bijna 10,000 man te Saragossa verwacht. Zijne laatste beweging van uit Calatayud is zoo wel beraamd en met zoo veel geheimzinnigheid uitgevoerd geworden, dat de bijzondere berigten langs geheel de linie gescheven, er geen gewag van maken, terwijl de telegraaf ons meldt, dat die beweging reeds ten einde gebragt is.

» Het niet overgens, dat de regent even snel zich van Madrid poogt te verwijderen, als generaal Narvaez poogt die stad te naderen. Na dien langen en moeijeligen marsch van Albacete naar Val-de-Penas te hebben, zou hij, volgens de berigten, de Sierra Morena zijn overgetrokken en

den weg nemen naar Baylen, ongetwijfeld bedoelende binnen Kadix te vlugten.

» Het nadeel, door van Halen voor Sevilie geleden en zijn excentrische aftogt naar Kadix, zullen Espartero's toestand, aangemerkt de voortgangen, welke de opstand onoploofdelijk in Andaluzië maakt, zeer hachelijk doen worden.

» Reeds berigtte, onder dagteekening van den 4den juli, de politieke chef van Japn, dat eene kolonne opstandelingen, van Grenada oprukt, onder bevel van kolonel Fernandez, Andajar bemagtigd had, en dat die kolonne uit de regementen Asturias, Cuenca en el Rey bestond.

» De regent staat dus tegenwoordig, met een korps van ongeveer 3000 man, meer dan 75 uren gaans van Madrid, gescheiden van zijnen onderbevelhebber van Halen en gevaar loopende, op zijnen weg de kolonne van den overste Fernandez, als ook het leger der opstandelingen van Concha te zullen vinden, welke laatste, volgens de jongst ontvangene berigten, van Grenada naar Sevilie op marsch is.

— Het blad la Presse, dat in vijandigheid tegen Espartero en in ongunstige voorspellingen omtrent zijn lot steeds verder gegaan was dan de Débats, voegt hier nog het onderstaande bij:

» Op dit tegenwoordig oogenblik heeft de regent, zoo hij al de havenstad Kadix heeft kunnen bereiken, zich naar eene Spaansche kolonie ingescheept. Wij vernemen heden de ware oorzaak van zijnen overhaasten marsch van Balazote naar Val-de-Penas. Den 8sten is te Balazote; toen meer de troepen, welke Espartero van Albacete met zich gebragt had, weder op marsch wilde doen gaan, de infanterie en aan haar hoofd het maar al te beruchte regiment van Luchana aan het muniten geslagen. De regent, na vruchteloos gepoogd te hebben haar te bevredigen, is gedwongen geweest met drie, hem getrouw gebleken eskadrons, de vlugt te nemen.

» Hij is vertrokken, wel begrijpende, dat alles voor hem uit was; want wij vernemen, dat hij aan de diplomatieke agenten, die eenige dagen vroeger, hem, ingeval van tegenspoed, Frankrijks en Englands gastvrijheid aanboden, geantwoord heeft, dat hij niet rijk genoeg was, om te Londen of te Parijs te leven, en dat, daar hij een Spaansch burger was, het eene Spaansche kolonie zou wezen, aan welke hij eene nederige schuilplaats zou gaan verzoeken.

» Te zelfder tijd heeft hij aan de vertegenwoordigers van Frankrijk en van Engeland zijne vrouw bevolen, en hunne officieuse tusschenkomst verzocht.

— Aan de beurs alhier liep heden het gerucht, dat de troepen van generaal Aspiroz met de schutterij van Madrid handgemeen geweest waren, en dat er bij dit gevecht zelfs kanon gebragt was.

Parijs, 19 juli. Telegrafische dépêche: Serrano was den 13den te Mequinenza, zijne rigting nemende op d'Aroba. — Den 15den, des morgens vroeg, was Aspiroz nog a l'ajée te Pardo; te Madrid waren de zaken in den zelfden toestand.

Een brief uit Madrid van den 14den meldt het volgende. De hoofdstad is in rust, maar de handel is geschorst; schier alle inwoners zijn onder de wapens; sterke detachementen staan op de pleinen uitgerukt; 16 stukken geschut zijn ter verdediging der stad op onderscheidene punten in batterij gesteld.

Heden morgen zijn 20 man ruitery der armee van Aspiroz tot aan Chamartin gekomen, terwijl 100 anderen naar de brug van Segovië optrokken. De kanonniers der batterij van Mont-del-Principis of de Pictillas hebben hen 4 kogels toegezonden; 3 manschappen zijn gekwetst; de vijand heeft het vuur niet beantwoord. Men gelooft, dat Aspiroz de aankomst van Narvaez afwacht, alvorens iets ernstigs tegen de hoofdstad te ondernemen. Deze laatstgenoemde moet den 16den aankomen, maar men verzekert, dat Zurbarano bevel heeft, hem te achtervolgen, en te gelegener tijd hem aan te vallen. Daar Serrano, van zijnen kant, insgelijks met eene kolonne op Madrid aanrukt, zoo zoude wel, nog vóór die onderscheidene korpsen voor Madrid waren aangekomen, een gewichtig gevecht kunnen plaats grijpen.

Men zegt, dat Aranguez en Pardo zich gepronunciëerd hebben. De bewegingen van den regent zijn nog altijd in het duister gehuld.

Binnenlandsche berigten.

» s Gravenhage, 19 juli. Het is zeer waarschijnlijk, dat Z. M. Willem Frederik, graaf van Nassau, benevens mevrouw de gravin, binnen kort een uitstapje naar Duitschland zullen maken. De afwezigheid van

Z. M. schijnt nogtans niet van langen duur te zullen zijn, en men meent zich te mogen vleijen, dat hoogstdezelve vóór den winter alhier zal terugkeeren, om dien in deze residentie door te brengen. Met genoegen vernemt men, dat gezegde Z. M. voortdurend eene goede gezondheid geniet.

— Men wil, dat van wege het departement van binnenlandsche zaken aan heeren gouverneurs der provinciën eene aanschrijving gedaan zou zijn, de bepaling inhoudende, dat voortaan alle zaken, welke de tusschenkomst van het hooge bestuur niet direct vereischen, door hen gouverneurs zullen worden afgedaan. Zulks wordt aangemerkt als een maatregel tot vereenvoudiging, en tot daaruit voortvloeiende bezuiniging bij de hooge regering.

s Hertogenbosch, 19 juli. Aanstaaenden dinsdag den 25sten, des voormiddags ten tien ure, zal de zaak tegen Dirk Abraham de Rooy, courant-drukker alhier, beklagd van laster, door in het openbaar een aanzienlijk koopman ter dezer stede ten laste te leggen, dat hij failliet was en diens zaken fout waren, voor de correctionele regtbank behandeld worden. De gedaagde, moet naar luid van het proces-verbaal, in een koffijhuis dien persoon grootelijks belasterd hebben; drie getuigen zijn opgeroepen.

Leeuwarden, 18 juli. Eene grote ramp heeft heden de aanzienlijkste familiën deser stad getroffen, waarin geheel Vriesland met haar deelt. De Hooft Wel Geb. heer mr. Eysa de Wendt baron van Sijtsma, lid van de ridderschap van Vriesland en grietman van Idaarderadeel, zoon van den heer staatsraad-gouverneur dezer provincie, en sedert den 15den december des vorigen jaars gehuwd met vrouwe Rinske Heringa Cats, is heden nacht op het onverwachts overleden, ten gevolge van eene hevige beroerte, welke hem gisteren morgen, terwijl hij met zijne gade deze stad kwam, overviel op het rijtuig overviel. Hij was ter laatste den een vorig toeval hersteld, en had nog slechts den ouderdom van zes-en-twintig jaren bereikt, terwijl zijne jeugdige weduwe voor weinige dagen haar twee-en-twintigste jaar is ingetreden. Door dit bedroevend ongeval is de vergadering der staten van Vriesland, welke heden morgen zou worden voortgezet, door den heer van Burmania baron Rengers geopend en gadjourneerd tot heden over acht dagen. De diepe deelneming van heeren staten in het treffend verlies, door den voorzitter geleden, was algemeen.

Utrecht, 18 juli. Heden heeft de arrondissements-regtbank alhier uitspraak gedaan in eene der aanhangige zaken van het rijk, tegen opposante van Vinkeveen, betreffende den turf-acijn, berokent naar de in gebruik zijnde ton; even als bij de regtbanken te Heerenveen, Assen en anderen, en teg bijna gelijke gronden, zijn de opposanten in het ongelijk gesteld, en veroordeeld in de kosten.

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemse Courant.

En somtyts met een losse hand,
Verspeelt men al zyn land en sant,
Een huurlot en den teirtincksteen,
Die hebben saemen dit gemeen:
Dat zy purgeren, beurs en maege,
En dit bevint men alle daegh.
Wie dikwyls naar het rictack loopt,
Weet dat die selden renten koopt;
Het spel mag wel of kwalik gaen.
Het gasthuys haengt de tuychers aan.

POIKERS, Masker der Wereld.

Veel geluks, roemwaarde Nederlanders! Het kiezen uwer aanstaande volksvertegenwoordiging is volbragt; gij kent thans de namen van hen, die voor uwe heil, tegen het aanstaande najaar, blijmoedig zullen optreden en waken; dus den winter te gemoet gezien, en geen nood! — Eer dat echter dit schimmelspel begint zoudt gij denken, dat het aartsvaderlijk bestuur niets voor u doen zou, of willen. Neen, waarlijk niet; in zijne genade heeft het goedgevonden, u dat voortreffelijk vocht, dien heerlijken neectar (want het is een echt koninklijk zweetmiddel), die edele koninklijke Nederlandsche loterij weer volop toe te dienen; wie jubelt dus niet met den Groninger? Wel aan: Triomf, de vreugde stijgt ten top,
Hijsch Hollands vlag en wimpel op,
't Is feest in Nederland.

Niet de nieuwe haring, maar de loterij is, dank den nieuwen minister-pleinpotentiaris, er op zijn tijd; Vlaardingens heeft voor den Haag moeten onderdoen; en heden, den 10den juli 1843, vieren wij, onder dankbetuiging aan het ons zoo dierbare hooge bestuur,

